

Z přátelských kruhů.

ZE ST. LOUIS, MO. — Česko-americký lid dnes nemůže sobě stěžovat na nedostatek prostředků k sebevzdělání. Vedle těch mnohých časopisů všech směrů a tendencí máme mnoho přednášek, které mohou uspokojiti pokrokově lid náš svobodomyšlný. Tak i St. Louisu dostává se poctivý díl, hlavně přednášek. Na prvním místě byli to řečníci předvolební, kteří se stanoviska sociálního, tedy společenského, mluvili k nám slovy přesvědčujícími a srozumitelnými. Byl tu Salaba-Vojana, jehož viděl jsem poprvé, a slyšel jsem jen, co již ním prve napsané, jsme přečetli, a rádi jsme s ním byli. Přibyl i Novák z Chicaga, by poučil lid náš ku volbám; slova jeho padala co osvězení v dychtivá srdce naše; je to nadšený boech-socialista, jehož upřímný zápal pro vše dělníka nalezl u nás ohlasu. Takých prostodušných lidí potřebovali bychom i u nás a to stále a zatím tu nenalezeme v sméru tom jediného, by se celku našemu obtoval. Vedle nové zvoleného kongresníka z Milwaukee, Wis., V. Bergera, a dra. Alb. Saelekuma, socialistického člena německého říšského sněmu, měli jsme i to potěšení s cizojazyčnými soudruhy vyslechnouti i dra. K. Liebknechta, slavného syna zakladatele socialismu v říši německé. Naposledy pak díl mezi námi upřímný bratr Táborita, Jan J. Jelínek, kterého, tuším, že jste i v Omaze měli příležitost slyšeti přednáseti. Skromný ten muž byl na okružní cestě po celý týden, hlavně v zájmu jednoty Táboritů, která je nejvíce v Chicagu a v okolí St. Louisu, jakožto hlavní v městě tom rozšířena. Jelínek nepřednáší, neřeční — on mluví do duše, v srdce a v mysl zatýká se milá slova jeho; je to muž práce a dle toho jedná a pronouřoval vždy a všude. Nám jevil se o kus poctivého, pevného, zásadně uvědomělého charakteru, který vnímavě působil na city, vyhráňoval přesvědčení a toto upevňoval u kolísajících. Výsledky přednášek Jelínkových, celkem sedmi, jeví se u nás už nyní a proto lze říci, ba, tvrditi, že slovo živé předělá ono tisku. Jen ten lid náš měl by ještě více dbáti příležitosti, mu takto gratis skytaných. Ba, rodiče by měli nabádati dorostlé své děti ku návštěvám přednášek. As pátého prosince budeme mít opět příležitost vyslechnouti Salabu-Vojana, který přednáseti bude 4. prosince v Edwardsville, Ill.; o jeho pozvání ku přednášce v St. Louisu postavil se nejsilnější zde spolek řádů Washington, 5. 11. ČSPS. Ku správě našich síní, jak Sokolovny, i Národní Síně, ČSPS, budíž praveme, že ku všem přednáškám, třeba i večer, věnují hlavní sně bezplatně. A tu mělo by rozvzpomenouti se členstvo a obecenstvo vůbec a každou přednášku navštívit v hojném počtu. U nás Kocian letos koncertovati nebude. Rozbilo se vše o bigotnost několika mrtvých ptáčích mozeků. — A pak se bijme v prsa, že my, my slavných předků potomci... Jinak život národní náš plyne

drahou dosti zanešenou, k čemuž zapotřebí šilých inženýrů, kteří by traf pomáhali vykliditi. Přítště více. Na zdar! Váš
Fr. Široký.

ZE STOCKTON BOOKS CO., KANS. — Čtená redakce: Jest tomu dávny čas už, co jsem do svého státního listu dopis nepsal. Pročítám tvoje sloupce a ustavičně štů, jak ti naši staří Čechové a pionýři a hrdinové odcházeli z toho pozemského slzavého údolí. Vím ze zkušenosti, neb jsem v této zemi dosti dlouho, co musili ti staří dobří lidé podniknout. I moji draží rodiče byli mezi nimi. Opustili svoji drahou vlast, po praktické zděděné živnosti a statky a přátely a přijeli do této země, by lepší poměry pro sebe i svoje děti vynášeli. Některým se to zdařilo, ale bohužel, mnohým to přineslo utrpení. Na Arlingtonském hřbitově odpočívají hrdinové, kteří pro vlast a svobodu své životy dali a těm hrdinům velké pomníky postaveny byly, by hlásaly do budoucnosti to jejich hrdinství. Neupírám to, co vykonali pro vlast, ale to hrdinství nebylo tak velké jako těch pionýrů a hrdinů, kteří, třeba po 50 let neb 30 zneuznávání byli svou pří a odřeknutím se mnoha dobra, z poustě činili ráj. Už pro zažití těch svízěl, by zasluhovali více takových pomníků po krajích, by hlásaly do budoucnosti, jak se země zvelebila. Marné jest vypravování tomu mladému pokolení o těch hrdinách, kteří více strasti zažili než co jiného. Ti nemají o tehdejších poměrech žádné ponětí. A tak se zdá, že to nebudou dlouho trvat, že jich mnoho nezbudě a bude vzácností o nich si pohovořiti. Jak se časy mění! Před 30 lety jsem jezdil do města až 2 5 mil daleko a časem jsem potkával až 20 farmářských povozů. Známí se zastavili a hovořili o těch strastech a slastech a když jsme se rozjížděli, šasem až jsme slzy vyronili, neboť byly to hovory tklivé. A ti dobří lidé tenkrát! Každý něco do města vešel a jezdilo se volně, tak že bez úrazu se domů každý šťastně dostal. Ale ondyno jsem jel do okresního města trochu dříve než obyčejně, tak že jsem jel dříve k domovu a tu jsem potkal též na 20 povozů. Ale to byly buggy a kočáry a nebezpečné automobily. Ti, kdož jeli v buggych, přece o slovítko člověka a řekl: "Good morning!" Ale ti, kteří jeli v automobilech, jen vyzdvihli ruku do výšky na znamení pozdravu. Ale já to uemnit nemohl, poněvadž jsem měl co držeti koně, bych se šťastně domů dostal, a byl jsem rád, že jsem sjel s hlavní cesty. Ti dobří lidé vypadali No. 1. — Srdečný pozdrav na celé čtenářstvo. S úctou
Josef Hrabě.

ZE ST. PAUL, MINN. — Čtená redakce: Přicházím zase s několika řádky do vašeho listu. Byl jsem velice překvapen o americkém posvěcení v síni ČSPS, kde Česko-Americký Sokol pořádal odpoledne veřejné evěření a večer taneční zábavu. Věru jsem si nemyslí, že moje dopisy jsou v takové oblibě mezi našimi krajany v tomto městě. Na žádost některých krajanů, abych zase něco na-

psal, jejich přání vyhovuji. Dneska se chci zmíniti něčím o našich bratřech ve staré vlasti z bojů v roce 1893, proti zůřivému nepříteli — Němci. Toho roku jsem byl v německé vesnici na službě; vesnice nese jméno Honozovice a kolem do kola jsou samí Němci jako v Nýřanech, Stodu, Vlkyši, Stříbru, Dol. a Horních Sekyřanech, Prejšovu a v mnohých jiných německých vesnicích v Plzeňském kraji. První bitva v této vesnici Honozovicích strhla se pro českou školu o masopustě — právě na masopustní pondělí. Nejdříve začal hovor o české škole. Žel, že bylo mnoho Čechů, kteří se dali na německou stranu. Tak tam byli tři sedláci, již vůbec německy nerozuměli a neuměli mluvit. A hle! Ti tři sedláci dělali háře, nežli samí kováři Němci. Také se jim za to dostalo náležité odplaty. Dostali tolik, že ani domů nemohli dojít a z hostince předávkem vyházov oknem. Jeden vůbec utekl domů jen v košili. Ty boje trvaly celé léto, až na podzim teprve Češi dostali českou školu. A Němci? Ti zůřili, nadávali tak jako dravá zvířata. Ale nie jim to nebylo platné. V této vesnici byla jedna dvoutřídní škola a mačkalo se tam 80 dětí. V jednom týdnu v podzim Češi svolali u rybníčce (představeného obce) zvláštní schůzi, kde a v kterém stavení mají zaříditi českou školu. A tu vystoupil jeden sedláček a provolá, že má velkou címu a že jí dá zdarma na školu. Když byla škola zařizena, tak si přivezli učitele, mladého s chotí a dvěma malými dítkami. Já právě jsem sloužil u rybníčce a tak se mně dostalo té etí, že jsem dojel do Hořejších Sekyřan pro českého učitele. Košínový vůz byl vyprázděn, jak nejlépe mohl býti. Když jsem přijížděl do vesnice Honozovic, tak hudební kapela v městě Staňkov byla zvláště objednána. A tu pak nám přišla na kus cesty za vesnici a hrála Čechům svoje vítězství nad Němci. Ten den byla velká slavnost — vítězství Čechů nad Němci. Ve vesnici byl malý rybníček a ten byl právě dobrý pro Němce. Když a kde český hoch potkal Němce, jenž šel s českou holkou, tak byla bitva hotová. Pamatuji se dobře, jak jsem potkal na hrázi Němce s českou holkou. Až to bylo v neděli odpoledne, já přece nedbal a chytil jsem ho za límec a háe s ním do vody se hráze. A takové potyčky byly od masopustu až do podzimu. Němci jen zůřili a zuřili. Jest to věru krásné od amerických Čechů, že si vzali za úkol sebrat milion centů pro naše bratry ve staré vlasti. Pouze milion centů! Proč ne milion korun? Dle mého náhledu by se dal ten milion korun lehko sebrat, jen chtít, jen chtít! Měli bychom si vzíti příklad z jednoho irského vlastence Johna Redmonda, jenž byl v této zemi a povzbuzoval svoje krajany, aby pamatovali na své bratry ve staré vlasti. A za to se mu dostalo odměnou to, že Irčané sebrali v krátkém čase 200.000 dollarů a padesát tisíc se dostal širší. Dále si můžeme vzíti

příklad z našich pobratimů — Slováků, jak oni podporují své rodě bratry v uherské říši, kteří jsou pronásledováni a mučeni od uherské vlády tak jako naši bratři od rakouské vlády. Ovsím, Čechů zde v této zemi není tolik jako Irčanů. Těch jest zde nejvíce. Slováků, Poláků a Čechů se počítá v této zemi na tři miliony duší. Přítště konec.
Václav Puček.

Z GRANITE CITY, ILL.—Čtená redakce: Poněvadž mně předplatné dochází, tedy je zase obnovuji a taky se předplácím na Česko-Americký Venkov. Je to časopis hezký i poučný. Seznal jsem to z toho čísla, které jste mi zaslali. Tak tu vám posílám dva dollary. Dollar na Pokrok Západu a dollar na Česko-Americký Venkov. Co se týče počasí, je takdy hezký. O zimě tu ještě není ani slyšet. Až dneska začal trochu chladnější vítr foukat. Fabricky dělají dost dobře, ale proto stejně je moc lidí bez práce. Tak s pozdravem na celou redakci — trávám s úctou
Frank Laub.

Z HAMILTON, CANADA. — Milý příteli: Zase Ti musím napsat alespoň několik řádek, bych Ti dal vědět, co dělám. Mám se dobře. Jsem v Kanadě a máme tu velmi pěkné počasí. Měl jsem potěšení setkat se s mr. G. Hakensmidtem, známým "ruským lvem". Je to nejlepší ze zápasníků, se kterými jsem se až dosud sešel. Velmi pěkně se mnou hovořil, neb mluví plynne anglicky. Zápasil s Dietzem. Já sám jsem měl zápas se třemi hochy, které jsem měl porazit ve 30 minutách. Já však je "sfiničoval" za 11 minut. Jeden z nich byl tak drzý, že vyzval Hakensmidta. Zápas ten se bude konat v Montreal. Jsem nyní velmi dobře na tom se svou silou. Zápasím v Hamilton s irským championem O'Moorem. A odtud pojedou do Cleveland, Ohio. Hned potom vrátím se do Montreal. Co jinak nového, nevím a proto ukončuji s přáním všeho zdaru a úspěchu. Tvůj
W. Hokuř.

Z RAVENNA, ILL. — Čtená redakce: V minulém dopisu jsem slíbil, že podám malou ukázkou svého kopalství, jak mně je totiž pan Fiala přičítá. Pravdou je síce, že na každé zatáhnutí kůrkou nepříkrytu hlavou na souhlas, a kopání mě směřuje vždy k dobru. Tak stalo se minulé jaro za přítomnosti organizátora ZČB, bratra Drtiny, když nám zde ziskal několik nových členů. Ve schůzi rokováno bylo o tom, bychom oslavili nějak dosáhnutí sta členů v řadu Žižkův Dub. Pan Fr. Fiala podal návrh, by slavnost česká odhly se ve spojení se slavností, na den 4. července. Kopal jsem proti tomu spojení, řka, že čtvrtý července je sám sebou velikým svátkem americkým, kterým bychom měli slaviti zvláště, a českou slavnost pořádati kterýkoliv den v roce, podotýkáje, že výbor nestačil by obstarat všechny obyčejné důlajové atrakce ve městě i slavnost českou. Byl jsem však všemi ukřišen, že, kdo má moc písnice k sekání toho dne, ať je pryč doma. "Ze chci —" přil zase jiný — "ukázat svoji českou sílu jinonárodovědům." Kopání stěch. Podotknu pouze, že v tomto okolí za posledních 7 roků se

v následující schůzi řádové, kde já nebyl přítomen, zvrhli svůj vlastní návrh a česká slavnost do sazání sta členů přeložena ze dne 4. července na den jiný. A vydařila se nad očekávání krásně. Jindy jsem náhodou nebyl přítomen schůzi řádu Žižkův Palát. Ve schůzi tábora Dub, Dř. Svět, jsem rozkopal nesmyslný návrh na pořízení nové skříně, společně pro prapory obou spolků. V pozdější schůzi, kde přítomen byl o host p. Sinkule ze South Omahy, cestující jednatel s likéry a vínem, jednáno bylo o té skříně. Byl jsem pro to, aby byla zaplavena. Ale podotknu jsem, že je za tu cenu drahá a práce je dost špatná, což i truhlář-členové doznali a dále, že skřín tu měl poříditi spolek, který vlastní budovu i její vnitřní zařízení, tak aby dřevaři, kdyby jim napadlo obývatí schůze jinde, nemuseli se o tu skřín dělit na půl. Též jsem kdysi kopal proti tomu, že řádová síň měla by býti při odhávání schůzi chrámem svobodomyšlných, tím, čím je kostel věřícím křesťanům, a ne udírnou, kde udí se kouřem členové za živa. Tu byl hned oheň na střeše, proč že by neměli si ve schůzi zabafěti. A dodám-li k tomu ještě, když před volbou český předák p. F. F. sbíral na petici podpisy občanů, aby kandidát mokřých mohl běžeti za senátora, a já odepřel se podepsati, tu mnohý čtenář si pomyslí, že jsem větší revolucionář, nežli sám barcelonský Ferrer. Je to na pováženou, milý čtenáři. Rozhlédni se každý ve svém okolí a přemýšlej o tom, co to pitvo zaviniulo nešťastí, marností a bídy. Já mohl bych popsat celou jednu stranu tohoto listu o všelikých nehodách a příhodách z mého života, jež jsem viděl na různých místech. Podotknu pouze, že v tomto okolí za posledních 7 roků se událo jedno zabítí, jedna síce přirozená smrt, ale z pití, tři zlomečiny rukou, jeden jiný tělesný neuh, nějaké též převrhnutí vozu, kde nestalo se vážnější zranění. A co všelikých kázání a spíčov v rodině bývá, když otec a třeba i syn si dopřeje "good time" častěji, an matka s degrami dosti poskrovnu se sáti. Na ochranu tohoto všelikého zla hned tu máme české vojsko ve způsobu Ligy Osobních Práv z Omahy. Kde tato liga brala peníze ku rozesílání tolika tiskopisů, jimiž celý stát téměř byl zaplaven? Přislůží lize té, by své spoluběžány nazývala úzkoprsými a fanatiky? Pak brečíme, že Čech těžko úřad odbrdí, neb že zase je z něho příležitostně vyhozen. Tato krásná jména a názvy jsou připsány nám Čechům. Je to hezké shřání i po centech na Matici školskou v Čechách, ale není zase hezké od nás pomáhat tolik k vítězství pivovarníkům, neb tito majitelé pivo-liharů jsou ze tří čtvrtin Němci a bohatnou z našich českých peněz a pak velké dary ze svého bohatství posílají svým zámořským krajanům na poměování českých dětí. Proč pak nevezme si za úkol Česká Liga Osobních Práv dosažení ženského hlasovacího práva? Oni as lískací vůdi, že volební právo v rukou ženy znamenalo by vichřici, jakou svět dosud neviděl. Vichřice ta smetla by s povrchu země mnohé atavající zlo dnešního dne.
A. Jelínek,
kopal Ravenenský.

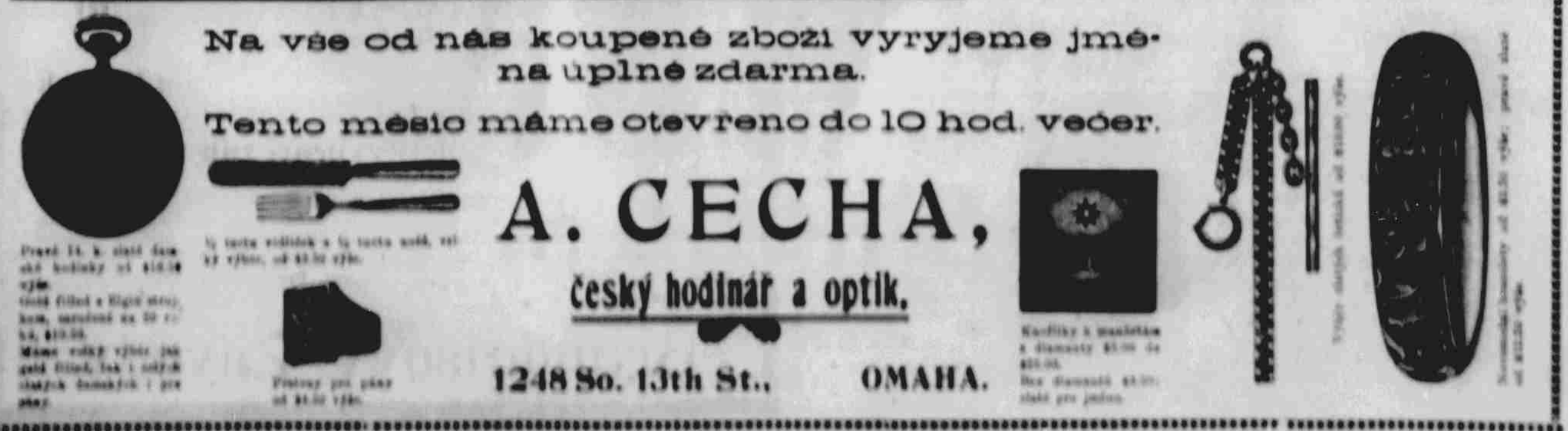
C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spoleklivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam
Tel. Douglas 1867. Omaha, Neb.

K Vánočnímu Období

Na vše od nás koupené zboží vyryjeme jména úplně zdarma.
Tento měsíc máme otevřeno do 10 hod. večer.

A. CECHA,
český hodinář a optik.

1248 So. 13th St., OMAHA.

poskytujeme velký výběr zlatého a stříbrného zboží moderního za ceny nejníže. Naše vzáhlající se přízeň mezi krajany jest důkazem našeho poctivého obchodování. Máme velký výběr pravého českého granátového zboží, též i velký výběr diamantových skvostů, zlatých 14 k. hodinek, řetázků, návesků, brázolet a knoflíků